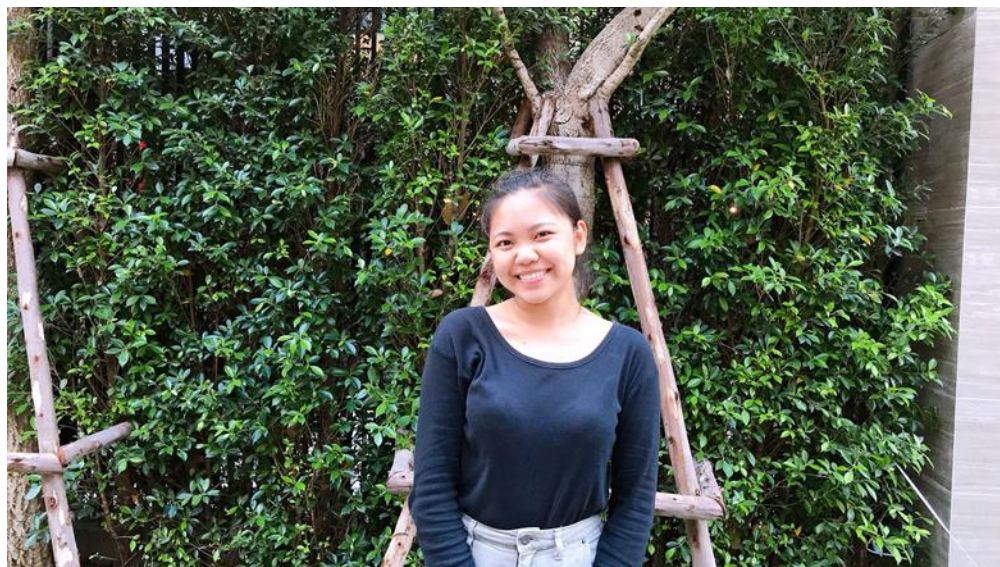


## SERIES Hope cluster โควิดนี้ยังมีหวัง

### Hope cluster โควิดนี้ยังมีหวัง ลำดับที่ 18

เรียบเรียงโดย ญาดา ช่วยชำแนก

“เด็กสมัยนี้ไม่สู้งาน” นี่คงเป็นคำคุ้นหูที่เรามักได้ยิน แต่จริงๆแล้วเด็กในยุคนี้อาจต้องสู้กับอะไรมากกว่าที่คุณคิด ไม่ว่าจะเป็นเด็กจบใหม่ ที่ต้องค้นหาตัวเอง ค้นหางานที่ต้องเลี้ยงชีพ แล้วจะยากแค่ไหนถ้าสองสิ่งนี้ไม่ได้เป็นสิ่งเดียวกัน เราอยากชวนคุณไปรู้จักกับเกวลิน ที่ต้องผ่านประสบการณ์การทำงานในช่วงโควิด-19 ที่ถือเป็นช่วงเวลาที่ยากที่สุด



เกวลิน ทีฆาวงค์ (เฟรนด์) อาชีพ เจ้าหน้าที่ประสานงานมูลนิธิ

“ตอนนั้นปี 2563 อยู่ ๆ มหาวิทยาลัยก็ประกาศสั่งห้ามไม่ให้เข้าสถานศึกษา อีก 3 วันจะประกาศล็อกดาวน์ เข้าไปเรียนในมหาวิทยาลัยไม่ได้แล้ว อาจารย์เลยบอกให้นิสิตที่สามารถส่งงานเป็นไฟล์มาทางอีเมลได้ก็ส่งมาเลย ใครเสร็จก็ส่งก่อนและถ้าอาจารย์ตรวจผ่านก็กลับบ้านได้ พอวันที่ 20 กว่า ๆ เพื่อนก็ทยอยกลับบ้าน ค่อย ๆ หายไปที่ละคน ๆ เลยไม่มีวันที่ officially เรียนจบแล้วนะ จนตอนนี้เรียนจบแล้ว ได้ใบจบแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้รับปริญญา

สำหรับชาวบ้านการเรียนจบ คือ การได้ใส่ชุดรับปริญญา มีรูปถ่าย ถ้ามีบ้านไหนลูกเรียนจบ เขาก็จะเหมารถไปกัน คนทั้งหมดบ้านก็จะรู้ ชาวบ้านก็ถามเพื่อนแม่ว่า “เฟรนด์มันเรียนจบแล้ว

เธอ จบแล้วจริง ๆ เธอ” นี่ขนาดหนูมาทำงานเป็นปีแล้วนะ ก็ไม่เชิงรำคาญ แต่ถ้าใครถามแสดงว่าช่วงนี้เขาไม่ได้ติดตามข่าวสารบ้านเมือง (หัวเราะ)

ตามแบบฉบับเด็กเฟื่องเรียนจบก็จะเข้าหางานตามเว็บทั่วไป พอเข้าไปในเว็บเจอคำถามว่าอะไร คืองานที่ชอบ หนูก็ไม่ว่าจะต้องเลือกงานแบบไหน เพราะรู้สึกว่าจะไม่ใช่ตัวเราสักอย่าง เพื่อนส่วนมากรู้ชัดว่าชอบงานแบบไหน แต่พอจบมาแล้วเจอโควิด ทุกคนเลยสะเปะสะปะกันไปหมดจากคนที่เคยรู้ว่าชอบงานแบบนี้มารู้อีกที เฮ้ย... เพื่อนมาทำงานนี้ได้ยังไง เขาก็ให้คำตอบว่าทำสายอื่นรอไปก่อน มีคนที่อยากทำงานที่ชอบเหมือนกัน แต่พอเจองานที่ไม่ได้ชอบ 100 เปอร์เซนต์ ก็เกิดคำถามว่าจะไปได้หรือ ก็เลยไม่เอา ไม่ได้งานสักที

มีเพื่อนที่พยายามหางาน แต่ยังไม่หางานมาจนถึงทุกวันนี้ พ่อแม่ก็ไม่เข้าใจ เพื่อนโทรมาบ่นว่า “กูเป็นคนไม่ประสบความสำเร็จขนาดนั้นเลยหรือวะ ทำไมไม่ได้งานสักที” ด้วยความที่ต่างจังหวัดสถานการณ์โควิดไม่รุนแรง เขาเลยคิดว่ามันน่าจะทำได้ แต่เขาไม่เข้าใจตลาดแรงงานว่าเป็นยังไง เลยได้แต่ตั้งคำถามกับเด็กจบใหม่อย่างพวกหนูว่า “ทำไมเรียนจบแล้วไม่ทำงาน ทำไมไม่ไปไหนสักที”

งานที่ทำอยู่ตอนนี้ก็ชอบนะแต่ก็ยังไม่รู้ว่าตัวเองมีความถนัดหรืออยากเชี่ยวชาญด้านไหน (หยุดคิดนาน)

มีคิดเหมือนกันว่าอยากไปทำงานต่างประเทศ แต่ด้วยสถานการณ์แบบนี้ก็ไม่ว่าจะเริ่มต้นเมื่อไหร่ดี ต้องลองไปเรื่อย ๆ เพราะถ้ามันแต่นั่งถามตัวเองก็จะยังหาคำตอบไม่ได้ อยากใช้เวลาตอนนี้พัฒนาตัวเองเพื่อว่าวันที่ประเทศนี้ดีขึ้นหนูอาจจะหาโอกาสให้ตัวเองลองไปทำงานที่ต่างประเทศดูสักครั้ง อยากลองเป็นแรงงานคุณภาพที่สามารถทำงานในต่างประเทศได้ อยากรู้ว่าทำงานประเทศอื่นเป็นยังไง เขาอยู่กันยังไง

โควิดทำให้คน generation หนูหมดหวัง

เราควรจะคิดถึงอนาคตไปได้ไกลกว่านี้แต่มันกลับถูกจำกัด ด้วยความที่เศรษฐกิจไม่ได้รุ่งเรืองและรอบตัวที่มองเห็นได้ไม่ได้เจริญขนาดนั้น

ตอนเลือกตั้ง หนูก็หวังว่าจะได้รัฐบาลใหม่มาและเป็นประชาธิปไตยกว่านี้ คนที่จะมาเป็นนายกฯ คงสามารถทำให้เศรษฐกิจดีขึ้นได้ บริษัทเติบโต มีความหวัง และเราอาจจะมีทางเลือกในการไต่ถามมากขึ้น แต่สุดท้ายก็ได้รัฐบาลชุดเดิมแล้วยังมาเจอโควิดอีก ทางเลือกของพวกหนูก็แคบลงเรื่อย ๆ”

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2564